

Sygn. akt III AUa 2177/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Ansion (spr.)
Sędziowie	SSA Gabriela Pietrzyk - Cyrbus SSA Maria Małek - Bujak
Protokolant	Dawid Krasowski

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2019 r. w Katowicach
sprawy z odwołania J. M. (J. M.) i Z. J. (Z. J.)
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.
o ustalenie odpowiedzialności za składki na ubezpieczenie społeczne
na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.
od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 20 lipca 2017 r. sygn. akt X U 1020/15

zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołania.

/-/SSA G.Pietrzyk-Cyrbus /-/SSA J.Ansion /-/SSA M.Małek-Bujak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 2177/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 kwietnia 2015r., nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. stwierdził, że ubezpieczony Z. J. w związku z pełnieniem w okresie od dnia 23 kwietnia 2002r. do nadal funkcji Prezesa Zarządu Fundacji (...), ponosi odpowiedzialność solidarną z Fundacją (...) za długi Fundacji powstałe z tytułu nieopłaconych składek na:

1. ubezpieczenia społeczne za okres od 12/2009 do 02/2015, w łącznej kwocie 278.686,02 zł , w tym należność główna w kwocie 211.501,02 zł, odsetki naliczone na dzień wydania decyzji w kwocie 67.185 zł,
2. ubezpieczenia zdrowotne za okres od 12/2009 do 02/2015, w łącznej kwocie 67.676,36 zł, w tym należność główna 51.241,36 zł, odsetki za zwłokę naliczone na dzień wydania decyzji w kwocie 16.435 zł,
3. Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 12/2009 do 02/2015, w łącznej kwocie 21.114,56 zł, w tym należność główna w kwocie 16.032,56 zł, odsetki za zwłokę naliczone na dzień wydania decyzji w kwocie 5.082 zł.

Od tej decyzji odwołanie złożył ubezpieczony Z. J. podnosząc, iż funkcję Prezesa Fundacji pełnił społecznie i honorowo. Zgodnie ze statutem Fundacji, nie odpowiada za sprawy materialne i kadrowe. Wyjaśnił, iż sprawami finansowo- kadrowymi zajmował się Dyrektor Fundacji - (...). Ponadto wskazał, iż funkcję członka zarządu wykonywał jedynie biernie, a tym samym nie podejmował żadnych decyzji związanych z finansami Fundacji. Dodatkowo wyjaśnił, że kwoty podane w decyzji nie odzwierciedlają stanu faktycznego, gdyż policzono w nich miesiąc luty przed złożeniem deklaracji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji oraz wniósł o oddalenie odwołania. Dodatkowo wyjaśnił, iż oceniając stan faktyczny i prawny, jak również przywołane orzeczenia sądowe, uznać należy, że nie zachodzą przesłanki mogące prowadzić do wyłączenia odpowiedzialności Z. J. za długi Fundacji.

Decyzją z dnia 23 kwietnia 2015r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. stwierdził, że ubezpieczona J. M. w związku z pełnieniem funkcji członka zarządu Fundacji (...) w okresie od 14 lutego 2011r. do nadal, ponosi solidarną odpowiedzialność z Fundacją (...)
za długi tej Fundacji powstałe z tytułu nieopłaconych składek na:

1. ubezpieczenia społeczne za okres od 02/2011 do 02/2015, w łącznej kwocie 217.757,77 zł, w tym należność główna w kwocie 172.155,77 zł, odsetki naliczone na dzień wydania decyzji w kwocie 45.602 zł,
2. ubezpieczenia zdrowotne za okres od 02/2011 do 02/2015, w łącznej kwocie 52.822,73 zł, w tym należność główna 41.649,73 zł, odsetki za zwłokę naliczone na dzień wydania decyzji w kwocie 11.173,00 zł,
3. Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 02/2011 do 02/2015, w łącznej kwocie 16.552 zł, w tym należność główna w kwocie 13.083 zł, odsetki za zwłokę naliczone na dzień wydania decyzji w kwocie 3.469 zł.

Od tej decyzji odwołanie złożyła ubezpieczona J. M., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 k.p.a., poprzez niezgromadzenie przez organ rentowy całości niezbędnego dla rozpoznania przedmiotowej sprawy materiału dowodowego i jednocześnie zaniechanie wszechstronnego rozpoznania uzyskanych w toku przedmiotowego postępowania środków dowodowych, a także zarzuciła naruszenie art. 116 § 1 pkt 1 b ustawy Ordynacja podatkowa, poprzez jego niezastosowanie, skutkujące błędnym przyjęciem przez organ rentowy wniosku, jakoby nie zachodziły w przedmiotowym stanie faktycznym przesłanki uchylecia się przez odwołującą od nałożonej na nią odpowiedzialności finansowej z uwagi na brak winy w niezgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęciu postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) we właściwym czasie, podczas gdy w rzeczywistości, z uwagi na fakt złożenia przez odwołującą się rezygnacji z pełnienia funkcji członka zarządu, w dniu 31 grudnia 2012r., pomimo braku formalnego wykreślenia jej z rejestru Fundacji przez pozostałych w podmiocie członków organów zarządzających, ubezpieczona poczynawszy od 31 grudnia 2012r.

nie posiadała realnej możliwości podejmowania w stosunku do Fundacji, czynności zmierzających do zmiany jej statusu majątkowego oraz prawnego. Na tej podstawie, skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji organu rentowego w całości

i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez zwolnienie od przypisanej jej solidarnej odpowiedzialności majątkowej za zobowiązania finansowe Fundacji, ewentualnie

o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy organowi rentowemu

do ponownego rozpoznania. Ponadto wniosła o przeprowadzenie rozprawy także pod ewentualną nieobecność odwołującej i zasądzenie na jej rzecz od organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, jak również o przeprowadzenie dowodu z dokumentów wymienionych w odwołaniu oraz przesłuchanie świadków: K. S., B. S., D. P., Z. J. oraz ubezpieczonej, na okoliczność realnego okresu formalnego partycypowania odwołującej w organach zarządzających Fundacją, rzeczywistego charakteru pełnionych funkcji, nieprawidłowego ustalenia przez organ rentowy okresu ewentualnej odpowiedzialności finansowej odwołującej się

za zobowiązania Fundacji oraz braku realnego dostępu skarżącej do dokumentów finansowych Fundacji, jak również braku realnej możliwości podejmowania

w stosunku do Fundacji czynności zmierzających do zmiany jej statusu majątkowego oraz prawnego, w tym w szczególności zgłoszenia wniosku o upadłość Fundacji

lub wszczęcia postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości.

Na uzasadnienie swojego stanowiska podała, iż od samego początku okresu partycypowania w zarządzie Fundacji (...), utrzymywana była w złudnym i nieprawdziwym przekonaniu, że pełni ona funkcję „honorowego członka zarządu” Fundacji. Odwołująca w okresie objętym zaległościami wskazanymi w decyzji nie pozostawała pracownikiem Fundacji i nie pobierała z tego tytułu wynagrodzenia. Również z tytułu pełnienia „honorowej” funkcji, nie otrzymywała jakichkolwiek korzyści majątkowych. Pełnienie owej funkcji, miało stanowić

dla ubezpieczonej swoistą nobilitację i formę wynagrodzenia za lata usług świadczonych przez nią na rzecz Fundacji. Skarżąca podniosła, iż przez cały okres uczestnictwa w strukturach zarządzających Fundacją, nie posiadała świadomości,

że pełni rolę typowego członka zarządu o pozycji, prawach i obowiązkach, a przede wszystkim odpowiedzialności finansowej, ściśle określonych w przepisach prawa spółek handlowych. Ubezpieczona nie posiadała dostępu do większości dokumentów finansowych i kadrowych Fundacji, a także nie była informowana o aktualnym stanie jej finansów. Informację dotyczącą wymiaru zadłużenia składek Fundacji, skarżąca powzięła dopiero po zawiadomieniu jej o toczącym się postępowaniu wyjaśniającym. Ponadto, ubezpieczona powołując się na treść Statutu Fundacji z dnia 8 listopada 2010r. wywiodła, iż jako członek zarządu Fundacji, nie była uprawniona

do dokonywania czynności przekraczających zwykły zarząd, w tym także złożenia wniosku o upadłość lub wszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości Fundacji. Odwołująca się wskazała, że na dokumentach załączonych do akt KRS Fundacji, jak i Uchwał Zarządu Fundacji przedłożonych do akt postępowania przed organ rentowym, widnieją podpisy, które do niej nie należą. Ubezpieczona podała również, że z całą pewnością nie można jej przypisywać odpowiedzialności

za okres następujący po złożeniu przez nią rezygnacji z pełnienia funkcji członka zarządu Fundacji, co miało miejsce w dniu 31 grudnia 2012r. Okoliczność braku dopełnienia przez ówczesne organy zarządzające Fundacji, obowiązku wykreślenia odwołującej z grona członków organu zarządzającego w KRS, a przez to fakt dalszego fikcyjnego jedynie i nieświadomego dla niej samej funkcjonowania w organach Fundacji, nie waży jeszcze i nie może ważyć na odpowiedzialność odwołującej

za zobowiązania finansowe Fundacji powstałe w wyniku zdarzeń zaistniałych od dnia 1 stycznia 2013r. do chwili obecnej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji oraz wniósł o oddalenie odwołania. Organ rentowy wskazał,

iż nie zachodzą przesłanki mogące prowadzić do wyłączenia odpowiedzialności ubezpieczonej za długi Fundacji. Dodatkowo wyjaśnił, iż odwołująca, jako członek zarządu Fundacji, nie zachowała wymogów statutowych w zakresie procedury rezygnacji z pełnionej funkcji.

Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2017r. Sąd połączył sprawę o sygn. akt X U 1021/15 ze sprawą o sygn. akt X U 1020/15, celem wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy pod sygnaturą X U 1020/15, w oparciu o treść art. 219 k.p.c.

Sąd Okręgowy uwzględnił odwołania.

Sąd ten ustalił, że Fundacja pod nazwą Fundacja (...) z siedzibą w C. została ustanowiona przez Fundatora - K. S. na mocy aktu notarialnego sporządzonego w dniu 7 grudnia 1991r. w Państwowym Biurze Notarialnym w B. na czas nieoznaczony. Celem działania Fundacji było niesienie pomocy finansowej placówkom prowadzącym działalność na rzecz dzieci. W dniu 23 kwietnia 2002r. Fundacja została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym (dowód ze statutu Fundacji Fundacja (...) z siedzibą w C. - akta organu rentowego; dowód z odpisu pełnego KRS fundacji nr: (...) - 43-45 akt organu rentowego).

W okresie objętym zaskarżonymi decyzjami, organem reprezentującym Fundację był zarząd złożony z Prezesa zarządu oraz dwóch Wiceprezesów zarządu.

Ubezpieczony Z. J., począwszy od 23 kwietnia 2002r., objął funkcję Prezesa Zarządu Fundacji i sprawował ją w okresie objętym zaskarżoną decyzją. Ubezpieczona J. M. objęła funkcję Wiceprezesa Zarządu Fundacji, począwszy od dnia 14 lutego 2011r. (wydruk z KRS Fundacji - akta organu rentowego).

Przed objęciem funkcji w Zarządzie Fundacji, ubezpieczona J. M. była wieloletnim pracownikiem Fundacji. Propozycja piastowania funkcji tzw. honorowego członka Zarządu Fundacji została jej złożona przez żonę dyrektora Fundacji - (...), w związku ze śmiercią dotychczasowego tzw. honorowego członka Zarządu Fundacji - (...). W chwili otrzymania propozycji ubezpieczona pracowała na trzy zmiany (zeznania ubezpieczonej - k. 135 a.s.).

Ubezpieczony Z. J. również był wieloletnim pracownikiem Fundacji. Do zakresu jego obowiązków pracowniczych należało poszukiwanie sponsorów dla Fundacji. O okolicznościach powołania na Prezesa Zarządu Fundacji skarżący dowiedział się z rozmowy z ówczesnym zastępcą Dyrektora Fundacji - (...), która powiadomiła ubezpieczonego, że objął funkcję Prezesa Fundacji. Odwołujący został wyłoniony na powyższe stanowisko spośród pracowników Fundacji. Ubezpieczony wyraził zgodę na pełnienie tej funkcji, z uwagi na to, że jest wychowankiem domu dziecka oraz uczestniczy w wielu akcjach mających na celu niesienie pomocy (zeznania ubezpieczonego - k. 116-120 a.s.; zeznania świadka K. S. - k. 107 a.s.).

Odwołujący zostali poinformowani, iż pełnione przez nich funkcje mają charakter honorowy oraz nie wynikają z tego żadne obowiązki, a skarżący nie będą uczestniczyć w działalności finansowej oraz kadrowej Fundacji (zeznania ubezpieczonego - k. 116 a.s.; zeznania ubezpieczonej - k. 135 a.s.).

Zarząd Fundacji nie uczestniczył w bieżących pracach podmiotu, ponieważ Dyrektor Fundacji - (...) wziął na siebie całą odpowiedzialność

za prowadzenie fundacji, w tym odpowiedzialność majątkową za powstałe zobowiązania. Bieżącym prowadzeniem Fundacji zajmowała się dyrekcja. Członkowie zarządu nie mieli dostępu do dokumentacji finansowej Fundacji. Nie byli informowani o bieżącej sytuacji finansowej podmiotu. Podpisywali przedstawiane im dokumenty, w tym sprawozdania z działalności Fundacji (...). Dokumentacja finansowa Spółki była przekazywana księgowej przez B. S.. Fakt powstania zaległości składowych w spornym okresie i ich wysokość określona w zaskarżonych decyzjach pozostaje poza sporem, jako zgodna z wykazem stanu należności płatnika. Nie budzi także wątpliwości fakt, iż egzekucja z majątku Fundacji (...) w C. była bezskuteczna. Potwierdza to jednoznacznie postanowienie Naczelnika I Urzędu Skarbowego

w K. z dnia 29 października 2013r., którym umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec Fundacji na rzecz organu rentowego, celem wyegzekwowania zaległych składek. W okresie sprawowania funkcji członka Zarządu Fundacji ubezpieczona jedynie pomagała w wolnym czasie Fundacji. Skarżący nie otrzymywali wynagrodzenia za pełnione funkcje. Ich rola miała się ograniczać do reprezentowania Fundacji na zewnątrz (zeznania świadka K. S. - k. 107-108 a.s.; zeznania ubezpieczonego - k. 116 a.s.; zeznania ubezpieczonej złożone przed organ rentowym - k. 40 akt organu rentowego; zeznania ubezpieczonej - k. 135 a.s.; zeznania świadka D. P. - k. 89 a.s.).

Pismo zawierające oświadczenie o rezygnacji z pełnionej funkcji opatrzone datą 31 grudnia 2012r. odwołująca skierowała do Zarządu Fundacji (...). Ubezpieczona nie została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego. W wyniku powzięcia w 2014r. wiadomości ze strony organu rentowego o tym, iż nadal figuruje w Krajowym Rejestrze Sądowym, jako członek Zarządu Fundacji - ponowiła swoją rezygnację, a pismo skierowane do Fundacji wysłała za pośrednictwem operatora pocztowego (wydruk z KRS Fundacji - akta organu rentowego - k. 18 a.s.; zeznania świadka B. S. - k. 89 a.s.; postanowienie o umorzeniu śledztwa wydane przez Prokuraturę Rejonową w Pszczynie w dniu 9 marca 2016r., w sprawie o sygn. akt PR 2 Ds.659/15 - k. 65-67 a.s.).

Po złożeniu rezygnacji z pełnienia funkcji tzw. honorowego członka Zarządu, w dniu 27 marca 2013r. i 30 marca 2013r. ubezpieczona podpisała - przedstawione jej przez B. S. - sprawozdanie merytoryczne Fundacji za rok 2012r., a w dniu 30 czerwca 2013r. podpisała sprawozdanie finansowe za 2012r. Począwszy od 2013r., ubezpieczona nie uczestniczyła w pracach Fundacji i nie podpisywała sprawozdań (oświadczenie złożone w dniu 13 maja 2015r. przez Dyrektora Fundacji - (...) - k. 17 a.s.).

Natomiast w okresie od 23 kwietnia 2002r. do 15 lutego 2011r. w skład Zarządu Fundacji wchodziła I. Ł., a M. N. w okresie od 23 kwietnia 2002r. do 9 lipca 2010r., tj. do dnia jej śmierci (wydruk z KRS Fundacji - akta organu rentowego). Pełnione przez te osoby funkcje również sprowadzały się do bycia honorowym członkiem Zarządu Fundacji. W dniu 4 kwietnia 2005r. I. Ł. złożyła Fundacji rezygnację z pełnienia funkcji. W dniu 7 września 2005r. do organu rentowego wpłynęło pismo I. Ł., opatrzone datą 6 września 2005r., z którego wynikało, iż rezygnuje z powierzonej jej honorowo funkcji Wiceprezesa Zarządu Fundacji (k. 4-8 akt organu rentowego).

W dniu 8 września 2005r. K. S., pełniący rolę zarówno Fundatora oraz Dyrektora Fundacji, złożył oświadczenie, z którego wynika, że przyjmuje na siebie wszystkie zaległości finansowe Fundacji wobec ZUS i innych jednostek budżetowych i osób fizycznych, a I. Ł. oraz M. N. nie odpowiadają swoimi osobami i majątkiem za roszczenia finansowe wobec Fundacji, a osoby te zasiadały w zarządzie Fundacji jako członkowie honorowi i nie brały udziału w działalności tego organu oraz w funkcjonowaniu Fundacji (k. 9 akt organu rentowego).

Pismem z dnia 28 sierpnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. zawiadomił I. Ł. o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie przeniesienia odpowiedzialności solidarnej na I. Ł., jako członka Zarządu Fundacji (...) za jej zobowiązania obejmujące należności z tytułu składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (k. 21 akt organu rentowego). Na skutek przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego, organ rentowy decyzją z dnia 30 marca 2015r. postępowanie umorzył w w/w sprawie z uwagi na treść art. 118 § 1 Ordynacji podatkowej (k. 17-18 akt sprawy o sygn. X U 1021/15).

W dniu 26 czerwca 2015r. ubezpieczona złożyła do Prokuratury Rejonowej

w Pszczynie zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Postanowieniem z dnia 1 września 2015r., sygn. akt PR 2 Ds. 659/15, prokurator Prokuratury Rejonowej w Pszczynie wydał postanowienie o wszczęciu śledztwa w sprawie doprowadzenia w okresie od lutego 2011r. do 23 kwietnia 2015r. w C. J. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 287.135,50 zł poprzez wprowadzenie jej w błąd, co do faktycznego sprawowania funkcji w Zarządzie Fundacji (...)

i doprowadzenia tym do nałożenia na nią solidarnej odpowiedzialności za zobowiązania tej Fundacji powstałe z tytułu niepłacenia składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. (k. 41 a.s.).

Postanowieniem z dnia 9 marca 2016r. Prokuratura Rejonowa w Pszczynie umorzyła śledztwo w sprawie doprowadzenia w okresie od lutego 2011r.

do 21 kwietnia 2015r. w C. J. M.

do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 287.135,50 zł,

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz w sprawie podrobienia podpisów J. M. na dwóch uchwałach nr: (...) oraz (...) i oświadczeniu

dla celów podatkowych oraz podrobieniu podpisu D. K. na 2 dokumentach Fundacji (...), którymi następnie posłużono się jako dokumentami autentycznymi na podstawie art. 322 k.p.k., a także o podrobienie podpisów Z. J. na pismach kierowanych do Urzędu Skarbowego

w C., uchwałe nr (...) z dnia 30 czerwca 2015r.

oraz na statucie Fundacji (...) z dnia 12 stycznia 2011r. oraz o podrobienie podpisu J. M. na Statucie Fundacji (...), jak i podrobienie podpisów A. Ż.

na Oświadczeniu członka Rady Fundacji i (...) z dnia 9 listopada 2010r. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. (k. 65 -71 a.s.).

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2016r. Sąd Okręgowy w Katowicach,

na skutek zażalenia pełnomocnika J. M. na w/w postanowienie,

w punkcie pierwszym uchylił postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej

w Pszczynie z dnia 9 marca 2016r. o umorzeniu śledztwa w części dotyczącej umorzenia śledztwa w sprawie podrobienia w nieustalonym miejscu podpisów J. M. na dwóch uchwałach: nr (...) oraz (...) i oświadczeniu

dla celów ustalenia obowiązku ubezpieczeń społecznych wobec osób przebywających na urlopie wychowawczym oraz podrobieniu podpisu D. K. na uchwale Rady Fundacji z dnia 9 listopada 2010r., których następnie użyto jako dokumentów autentycznych, a w punkcie drugim w pozostałym zakresie utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie (k. 61 a.s.).

Wobec powstania zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz składki na Fundusz Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, organ rentowy wszczął wobec Fundacji (...) w C. egzekucję administracyjną. Dokonano zajęcia rachunków bankowych Fundacji. Postanowieniem z dnia

29 października 2013r. naczelnik Urzędu Skarbowego w C. umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec majątku Fundacji, z uwagi

na niedoprowadzenie do ściągnięcia należności wobec ZUS (k. 73-74 akta organu rentowego).

W dniu 23 kwietnia 2015r. organ rentowy wydał zaskarżone decyzje.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zebraną w sprawie dokumentację oraz w oparciu o zeznania świadka D. P., B. S., K. S. oraz zeznania odwołujących Z. J. i J. M.. Sąd dał przymiot wiarygodności zebranych w sprawie dokumentom, albowiem

nie były przez żadną ze stron kwestionowane, jak również nie wzbudziły wątpliwości Sądu. Podobnie Sąd ocenił zeznania świadków oraz odwołujących, ponieważ były

one jasne, spójne i logiczne i w tych okolicznościach uznał Sąd, że odwołania zasługiwały na uwzględnienie. Zdaniem Sądu, poza sporem pozostawało to,

iz odwołujący Z. J. w okresie objętym zaskarżoną decyzją figurował w Krajowym Rejestrze Sądowym Fundacji (...), jako Prezes zarządu przedmiotowej Fundacji. Odnosząc się zaś do zagadnienia pełnienia funkcji członka Zarządu Fundacji przez odwołującą J. M.,

Sąd zważył, iż pełniła ona tę funkcję w okresie od 14 lutego 2011r. tylko do 31 grudnia 2012r., tj. do dnia skutecznego złożenia w Fundacji rezygnacji z pełnienia funkcji honorowego członka Zarządu, a nie jak to przyjął organ rentowy - włącznie do dnia wydania zaskarżonej decyzji. Organ rentowy nie podważył skuteczności dokonanej przez ubezpieczoną rezygnacji z pełnienia funkcji członka Zarządu, chociaż ta rezygnacja nie została zaadresowana do Rady Fundacji, jako członka uprawnionego do powołania i odwołania członka

zarządu Fundacji. Sąd zważył, iż złożenie rezygnacji z udziału w pracach członka Zarządu jest jednym z uprawnień jego członków. Do aktu złożenia rezygnacji mają zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego. Według art. 61 § 1 k.c., oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą,

gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Sąd zauważył, iż co prawda, brak na dokumencie obejmującym w/w oświadczenie odwołującej adnotacji osoby przyjmującej dokument, jednakże zarówno z zeznań pracownika sekretariatu Fundacji, jak również z zeznań dyrektora Fundacji

i jego oświadczenia złożonego w dniu 13 maja 2015r. wynika, iż złożona rezygnacja doszła do wiadomości osoby faktycznie prowadzącej sprawę Fundacji, czyli K. S., który zapoznał się z jej treścią oraz ją przyjął

i wyjaśnił, że począwszy od 2013r. ubezpieczona nie uczestniczyła w pracach Fundacji.

Zgodnie z treścią art. 31 i 32 w związku z art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016r., poz. 963 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą systemową, do należności z tytułu składek

na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz naliczanych od nich odsetek stosuje się odpowiednio m.in. przepis art. 116 Ordynacji podatkowej.

W myśl stosowanego odpowiednio art. 116a w związku z art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017r., poz. 201 z późn. zm.), za zaległości składkowe osób prawnych, do których zalicza się także wpisana do rejestru Fundacja (...) w C., odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie ich zarządu, jeżeli egzekucja z majątku osoby prawnej okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu nie wykazał, że:

- a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo
- b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy;
- c) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Z mocy stosowanego odpowiednio art. 116 § 2 Ordynacji podatkowej, odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości składkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu. Na podstawie stosowanego odpowiednio art. 116

§ 4 Ordynacji podatkowej, powołane przepisy stosuje się również do byłego członka zarządu oraz byłego pełnomocnika lub współnika spółki w organizacji.

Jak wynika z brzmienia powołanych przepisów, na organie rentowym spoczywa ciężar wykazania, że w okresie objętym zaskarżoną decyzją osoba, której ona dotyczy, była członkiem zarządu osoby prawnej, że w tym czasie powstały nieuregulowane

do dnia jej wydania zaległości składkowe oraz że egzekucja tych zaległości prowadzona z majątku osoby prawnej okazała się bezskuteczna.

Jak wynika z uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2006r.

(I UK 271/05; OSNP 2007/9-10/142), bezskuteczność egzekucji w rozumieniu art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej oznacza, że w wyniku wszczęcia i przeprowadzenia przez organ egzekucyjny formalnej egzekucji skierowanej do majątku spółki nie doszło

do przymusowego zaspokojenia wierzyciela. Sąd Najwyższy podkreślił, iż zachodzi przy tym konieczność wyczerpania w toku tego postępowania wszystkich możliwych sposobów egzekucji, a egzekucja musi dotyczyć całego majątku spółki.

Wynika to z tego, iż odpowiedzialność członków zarządu za zaległości składkowe ma charakter posiłkowy i występuje dopiero w dalszej kolejności.

Sąd, warunkiem jej zastosowania jest bezskuteczność egzekucji w stosunku do podatnika, która w niniejszym postępowaniu nie była kwestionowana przez odwołujących.

Tym samym, wszystkie pozytywne przesłanki odpowiedzialności odwołujących za zaległości składkowe zainteresowanej spółki zostały spełnione.

Jednocześnie analiza przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwoliła Sądowi na ustalenie, iż w przypadku skarżących wystąpiła przesłanka egzoneracyjna wykluczająca możliwość przyjęcia ich odpowiedzialności za zaległości składkowe Fundacji. Odwołujący w ocenie Sądu sprostali wykazaniu, że niezgłoszenie wniosku

o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez ich winy, o czym stanowi art. 116 § 1 pkt b Ordynacji podatkowej. Zdaniem Sądu, zaniechanie to było przez nich niezawinione, bowiem brak winy powinien być oceniany na podstawie wszystkich okoliczności sprawy.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy nie może się obejść bez uwzględnienia pewnych szczególnych okoliczności powstałych w realiach przedmiotowego stanu faktycznego. Sąd ustalił, iż od początku funkcjonowania Fundacji (...), pełnienie funkcji w zarządzie Fundacji przybierało charakter honorowy, a członkowie byli wybierani przez Radę Fundacji spośród jej pracowników. Istota honorowego członkowska sprowadzała się do pełnienia funkcji reprezentacyjnych w stosunkach zewnętrznych. Kandydaci do piastowania w/w funkcji, byli zapewniani przez władze Fundacji o tym, iż są zwolnieni z prowadzenia spraw finansowych oraz administracyjnych Fundacji, a także nie ponoszą odpowiedzialności za zobowiązania Fundacji. O powyższym świadczy między innymi treść oświadczenia złożona przez Fundatora i Dyrektora Fundacji - (...) w dniu 8 września 2005r. przed notariuszem, mocą którego przejął za siebie wszystkie zaległości finansowe Fundacji wobec ZUS i innych jednostek budżetowych i osób fizycznych oraz wskazał, że I. Ł. oraz M. N. (osoby ówczesznie pełniące funkcje honorowych członków Zarządu Fundacji) nie odpowiadają swoimi osobami i majątkami za roszczenia finansowe wobec Fundacji, a osoby te zasiadały

w Zarządzie Fundacji jako członkowie honorowi i nie brały udziału w działalności organu oraz w funkcjonowaniu Fundacji. Sytuacja honorowego członkostwa w Zarządzie Fundacji zaistniała również w stosunku do Z. J., który został wybrany na Prezesa Zarządu Fundacji oraz J. M. - wybranej na Wiceprezesa Zarządu Fundacji.

Analiza zgromadzonych dowodów pozwala stwierdzić, iż w rzeczywistości wszelkimi sprawami związanymi z działalnością Fundacji zajmował się jej Dyrektor - K. S.. Ubezpieczeni, jako członkowie zarządu, biernie piastowali swoje funkcje. W istocie, władze Fundacji pozbawiły Z. J. oraz J. M. możliwości prowadzenia spraw Fundacji, nie byli oni informowani

o bieżącej sytuacji finansowej Fundacji. Co prawda, kilka razy w roku składali podpisy na dokumentach finansowych Fundacji, w tym sprawozdaniach z działalności Fundacji, jednakże te dokumenty były im niejako „przedkładane” do podpisu. Ponadto powyższe miało miejsce nie na zebraniach zarządu, których nie było, lecz m.in.

w miejscu zamieszkania ubezpieczonej. W postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową w Pszczynie, wszczętym z inicjatywy ubezpieczonej, biegły sądowy stwierdził fakt podrobienia podpisów J. M. oraz Z. J. na dokumencie zatytułowanym „Uchwała (...)”

z dnia 30 grudnia 2011r. dotycząca wysokości wynagrodzenia B. S.

oraz na dokumencie zatytułowanym „Uchwała nr (...)” z dnia 30 grudnia 2011r. dotycząca wysokości wynagrodzenia K. S. i jego oddelegowania do Filii nr 2 w P., a także na dokumencie obejmującym oświadczenie dla celów ustalenia obowiązku ubezpieczeń społecznych osoby przebywającej na urlopie wychowawczym, wypełnionym w dacie od 6 marca 2006r. do 30 sierpnia 2008r. Powyższe potwierdza okoliczność, iż członkowie Zarządu nie mieli rzeczywistego wpływu na działalność podmiotu oraz to, iż nie podejmowali wiążących decyzji dotyczących Fundacji. W rzeczywistości Zarząd Fundacji był organem niedziałającym, a jego funkcje określone w Statucie Fundacji, były iluzoryczne. Źródła takiego stanu rzeczy należy upatrywać w działaniu osób, które

w rzeczywistości prowadziły sprawy Fundacji na wszelkich płaszczyznach, w tym finansowych, przy jednoczesnym nałożeniu na siebie wynikającej z tego odpowiedzialności, przy czym, posuwały się także do fałszowania dokumentów.

Wobec wielokrotnych zapewnień ze strony władz Fundacji, iż osoby pełniące funkcje honorowych członków Zarządu nie będą zobowiązane do prowadzenia spraw finansowych oraz administracyjnych Fundacji, a za wszelkie zobowiązania Fundacji ponosi odpowiedzialność wyłącznie Dyrektor Fundacji, zasadnym pozostaje stwierdzenie, iż J. M. oraz Z. J. nieświadomie oddali faktyczny zarząd nad Fundacją (...), a brak wiedzy na temat stanu finansowego Fundacji nie wynikał z ich zaniedbania, skarżący byli bowiem przekonani, że faktyczny Zarząd Fundacji, w tym jej finanse, do nich nie należy. Należy przy tym mieć na uwadze, że w skład rady Fundacji wchodziły osoby publiczne m.in. znany artysta, czy prokurator prokuratury rejonowej, co utwierdzało skarżących, będących osobami nieposiadającymi kwalifikacji do spraw związanych

z zarządzaniem jakiegokolwiek podmiotu, w przekonaniu, że ich rola jest jedynie reprezentacyjna, a osoby zajmujące się faktycznie działalnością Fundacji, jako godni zaufania, są odpowiedzialni za prawidłowe jej funkcjonowanie.

W myśl wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2014r., sygn. akt

II UK 15/14, wina jest zjawiskiem rozgrywającym się w obszarze decyzyjnym. Sprawia to, że wszelkie zakłócenia występujące w sferze świadomości i woli mogą stanowić podstawę do powołania się na przesłankę określoną w art. 116§1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Najwyższy stwierdził, że „uprzywilejowanie członka zarządu, polegające

na wyłączeniu jego odpowiedzialności za zobowiązania składkowe spółki kapitałowej, jest korelatem wielu czynników, które w całościowej perspektywie świadczą o winie lub jej braku”. W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę, wspomniane rozważania Sądu Najwyższego znajdują również zastosowanie w stosunku

do osobowy prawnej, jaką jest Fundacja. Biorąc pod uwagę powyżej opisane okoliczności faktyczne sprawy, zważyć należy, iż zarówno ubezpieczona J. M., jak również ubezpieczony Z. J., działali w usprawiedliwionej nieświadomości tego, iż nie są zobowiązani do prowadzenia spraw majątkowych

oraz kadrowych Fundacji, a w szczególności, że nie ponoszą odpowiedzialności

za zobowiązania prywatnoprawne oraz publicznoprawne Fundacji. Ich działania były podejmowane w dobrej wierze oraz w zaufaniu do osób sprawujących faktyczną władzę w Fundacji (...).

Dlatego, w ocenie Sądu Okręgowego, nie jest dopuszczalne przeniesienie

na J. M. oraz Z. J. odpowiedzialności solidarnej za długi Fundacji (...) z siedzibą w C., powstałe w tytułu nieopłacania składek za okresy wskazane

w zaskarżonych decyzjach z dnia 23 kwietnia 2015r., z uwagi na to, iż jako członkowie Zarządu Fundacji, nie ponoszą winy w niezgłoszeniu wniosku

o ogłoszenie upadłości lub niewszczęciu postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego).

W świetle powyższych ustaleń, sporne decyzje z dnia 23 kwietnia 2015r. zostały zmienione - o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie pierwszym i drugim sentencji wyroku, na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z przytoczonymi przepisami.

Koszty zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w zw. z § 6 ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002r. nr 163, poz. 1349) zasądając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na rzecz odwołującej J. M. kwotę 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, jak w punkcie trzecim sentencji wyroku.

Apelację od wyroku wniósł organ rentowy.

Zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na błędnym założeniu, iż w okresie wskazanym w zaskarżonych decyzjach z dnia 23 kwietnia 2015r., znak (...) oraz znak (...) - odwołujący się J. M. i Z. J. nie ponoszą odpowiedzialności za zobowiązania tejże Fundacji w spornym okresie - apelujący wnosili o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i orzeczenie zgodnie z treścią przedmiotowych decyzji Zakładu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy przyjął, że na podstawie powyższych przepisów możliwe jest orzeczenie o odpowiedzialności skarżących za zaległości podatkowe Fundacji, ponieważ w okresie, którego dotyczy zaskarżona decyzja pełnili oni funkcję członków Zarządu tej Fundacji, a ponadto nie wystąpiła przesłanka zwalniająca ich z odpowiedzialności, gdyż skarżący nie złożyli wniosku o ogłoszenie upadłości. Natomiast Sąd I instancji uznał, że nie ma podstaw do przyjęcia, że skarżący w okresie objętym postępowaniem, jako osoby uprawnione do reprezentowania Fundacji, mogli wystąpić z wnioskiem o upadłość Fundacji.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, nie zaistniały przesłanki egzoneracyjne zwalniające J. M. i Z. J. z odpowiedzialności za zaległości składkowe.

Zgodnie z art. 107 § 1 Ordynacji podatkowej, tylko w przypadkach i w zakresie przewidzianym w rozdziale 15 Ordynacji (dotyczącym odpowiedzialności podatkowej osób trzecich) za zaległości podatkowe podatnika odpowiadają swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem również osoby trzecie. Podmiotami odpowiedzialnymi solidarnie za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością są, zgodnie z art. 116 § 1 Ordynacji, członkowie zarządu. Członkowie zarządu odpowiadają za zaległości podatkowe spółki z tytułu zobowiązań podatkowych spółki powstałych w czasie pełnienia przez nich obowiązków członków zarządu. Mogą być pociągnięci do odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe spółki tylko i wyłącznie wówczas, gdy egzekucja należności podatkowych z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna.

W stosunku do członków zarządu Fundacji ma zastosowanie art. 116a § 1 Ordynacji w związku z treścią art. 116 § 1 i 2 o.p., iż o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej organ orzeka w drodze decyzji, a decyzja ta ma charakter konstytutywny.

W postępowaniu w sprawie orzeczenia o odpowiedzialności za zaległości składkowe członka zarządu organy podatkowe (tu: organ rentowy) obowiązane są wykazać jedynie, że zaległości spółki z tego tytułu istnieją, a zobowiązania te powstały w okresie pełnienia funkcji przez tego członka zarządu oraz że egzekucja wobec spółki

okazała się bezskuteczna. Bezsportna w sprawie pozostaje okoliczność, że egzekucja z majątku Fundacji i rachunku bankowego okazała się bezskuteczna.

Natomiast członka zarządu obciąża obowiązek wykazania istnienia przesłanek wyłączających jego odpowiedzialność.

Bezsportne w sprawie jest, że zaległości Fundacji z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne pracowników Fundacji powstały w czasie pełnienia przez odwołujących obowiązków członka Zarządu.

Obowiązkiem skarżących było wykazanie istnienia przesłanek egzoneracyjnych, określonych w art. 116 § 1 o.p., wyłączających orzeczenie odpowiedzialności za zaległości składkowe Fundacji. Chodzi więc o wykazanie następujących okoliczności:

- czy we właściwym czasie zgłoszono upadłość lub wszczęto postępowanie układowe;
- czy niezgłoszenie upadłości oraz brak postępowania układowego nastąpiły bez winy członka zarządu;
- czy członek zarządu wskazał mienie spółki, z którego możliwa jest egzekucja.

Do ustalenia zatem odpowiedzialności członka zarządu konieczne jest nie tylko ustalenie pozytywnych jej przesłanek, czyli bezskuteczności egzekucji zaległości podatkowej oraz powstania zobowiązania w okresie pełnienia przez nią tej funkcji,

ale także wykazanie, że nie zachodzą przesłanki wyłączające tę odpowiedzialność. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, przesłanki te w niniejszym postępowaniu nie wystąpiły. Sąd Okręgowy wiele miejsca poświęcił nieprawidłowościom w działaniu Fundacji (...) spowodowanych przez jej Fundatora K. S.. Istotnie działania K. S. jako „Dyrektora Naczelnego” Fundacji budzą bardzo poważne zastrzeżenia, szczególnie jego opowieści o poczuciu odpowiedzialności za sprawy Fundacji, ale w strukturze Fundacji nie zmienia to faktu, że to członkowie zarządu (w tym przypadku - niestety) odpowiadają za zobowiązania Fundacji. I nie ma znaczenia, że K. S. wmawiał im, że są tylko członkami „honorowymi” Zarządu. Ustawa - Ordynacja podatkowa nie przewiduje ulgowego traktowania „honorowego” członka zarządu.

Bez znaczenia w odniesieniu do takiego ustalenia pozostaje podnoszona w toku niniejszego postępowania okoliczność, że funkcja w zarządzie piastowana była przez skarżących biernie, bez wpływu na decyzje, zwłaszcza finansowe, jednak fakt ten nie może stanowić argumentu wystarczającego do zwolnienia strony z odpowiedzialności za powstałe zaległości składkowe. W tym zakresie należy podzielić argumentację organu rentowego zawartą w odpowiedzi na odwołanie i w apelacji. Pełnienie funkcji członka zarządu jest bowiem funkcją dobrowolną, wymagającą zgody osoby powołanej na to stanowisko. Charakter prawny funkcji członka zarządu

oznacza nie tylko obowiązek wykonywania czynności zarządzających, oznacza też zwiększony zakres odpowiedzialności, w tym odpowiedzialności za skutki działań kierowanej Fundacji. Jest to zakres odpowiedzialności wykraczający poza zakres charakterystyczny dla stosunku pracy, gdzie pracownik odpowiada jedynie za skutki swoich działań i to w ograniczonym zakresie, a nie skutki działań podmiotu, w którym jest zatrudniony. W świetle powyższego, nie ma podstaw, aby art. 116 o.p. interpretować wąsko, przyjmując odpowiedzialność członka zarządu za zaległości składkowe Fundacji jedynie w takich przypadkach, gdy członek zarządu faktycznie nią kierował w zakresie rozliczeń finansowych.

Na marginesie zatem tylko należy przypomnieć, że o czynnym pełnieniu obowiązków członka Zarządu świadczy okoliczność, że Z. J. jako Prezes Zarządu Fundacji i J. M. jako zastępca prezesa Zarządu Fundacji, zatwierdzali w marcu 2013r. m.in. sprawozdanie „merytoryczne” Zarządu za 2012r., sprawozdanie finansowe na dzień 31 grudnia 2012r. i nie mógł to być czas „nieuświadomionego członkowstwa”. Nie można dać wiary zeznaniom B. S., że przekazała rezygnację odwołującej J. M. z 31 grudnia 2012r. fundatorowi K. S.. Brak na to jakichkolwiek dowodów. B. S. prowadziła sekretariat w Fundacji od 1996r., a zatem była osobą, od której wymaga się starannego działania i powszechnie przyjętych działań, szczególnie w tak ważnej sprawie, której miało dotyczyć pismo odwołującej.

Nie jest też takim dowodem koperta bez opisu, jakiego pisma ona dotyczy (vide: k.19 i 20 a.s.). Nie ma pisma odwołującej dotyczącego rezygnacji z potwierdzeniem przyjęcia go w sekretariacie lub nadania listem poleconym. Nie są wiarygodne zeznania K. S., który twierdzi, że wiedział o rezygnacji odwołującej z funkcji członka Zarządu, a równocześnie był przekonany, że pani M. sama dokonała wykreślenia swojej osoby „z grona członków zarządu Fundacji” bezpośrednio po złożeniu oświadczenia, chociaż był to jego obowiązek zawiadomienia Rady Fundacji, która powinna go rozpoznać zgodnie ze statutem, tym bardziej, że znalazł procedurę, gdyż wcześniej dokonano wykreślenia w KRS, jako członka Zarządu, pani I. Ł..

W ocenie Sądu Apelacyjnego, przyjęcie funkcji członka Zarządu Fundacji zobowiązywało skarżącą J. M. i skarżącego Z. J.

do dołożenia należytej staranności w wykonywaniu wynikających z powszechnie obowiązujących przepisów prawa obowiązków związanych z tą funkcją.

Reasumując - w niniejszej sprawie wystąpiły przesłanki pozytywne uprawniające organ rentowy do orzeczenia o odpowiedzialności skarżących

za zobowiązania składkowe, natomiast skarżący, jako osoby trzecie, upoważnione do reprezentacji Fundacji, nie uwolnili się od odpowiedzialności za zaległości z tytułu nieopłacenia składek na ubezpieczenie społeczne pracowników Fundacji skutecznym zgłoszeniem wniosku o ogłoszenie upadłości. Skarżący nie przedstawili też mających wpływ na rozstrzygnięcie dowodów na potwierdzenie zaistnienia jakichkolwiek okoliczności, mogących wskazywać na brak ich winy w niezłożeniu takiego wniosku i z przyczyn niezależnych od nich we właściwym czasie.

Nie wskazali też na istnienie majątku, który pozwoliłby na faktyczne i skuteczne zaspokojenie należności ZUS.

Ponieważ nie wystąpiła jedna z przesłanek tzw. egzoneracyjnych wskazanych w art. 116 § 1 pkt 1 i 2 Ordynacji podatkowej, których istnienie zwalnia od odpowiedzialności członków zarządu za długi Fundacji (t.j. Dz. U. z 2005r. nr 8, poz. 60 z późn. zm.) - zaskarżony wyrok musiał ulec zmianie, a odwołania skarżących - oddaleniu, po myśli art. 385 k.p.c.

/-/SSA G.Pietrzyk-Cyrbus /-/SSA J.Ansion /-/SSA M.Małek-Bujak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JR